

[Else Winther Andersen]

og hvad vi ellers kalder det. Det vil modvirke, at der er mange, der får brug for konstant pleje i den fjerde alder.

Derfor oplever jeg denne debat som noget godt, og Fremskridtspartiet skal ikke have utak for, at de rejser debatten den ene gang efter den anden, når den som her har karakter af både at gøre kommunerne og de ældre opmærksomme på, at der skal være et reelt udbud til de ældre medborgere, og at man gør dette udbud så stort og så fleksibelt som overhovedet muligt – også i det, jeg vil kalde yderområderne i de enkelte kommuner, og her tænker jeg ikke »bare« på landdistrikterne, men også de mindre landsbyer.

Når vi ser på de ældre medborgere, ved vi også, at de har meget forskellige behov. Alle har jo ikke de samme behov, fordi de engang er blevet folkepensionister.

Beslutningsforslaget om en ventetid på maksimalt 3 måneder på en permanent plejehjemsplads vil medføre, at der konstant skal stå nogle tomme pladser, og det vil blive meget dyrt for kommunerne. Vi vil komme til at gribe ind i det kommunale selvstyre, og her mener jeg nok, at det er byrådet, der har det overordnede ansvar for, at de ældre medborgere får en så god alderdom som overhovedet muligt, men at kommunerne også skal have frihed til at tilrettelægge deres ældrepolitik. Men dermed mener jeg selvfølgelig ikke, at vi ikke skal sende nogle kraftige signaler til kommunerne om det ansvar, de har.

Vi taler vel også om, at de ældre gerne vil have en plejehjemsplads så nær den oprindelige bolig som overhovedet muligt. Jeg ved, at på Lolland er der kommuner, hvor der tidligere har været tomme plejehjemspladser; men det er vel ikke det, vi taler om nu, det formoder jeg da ikke.

Venstre ser også gerne, at vi får øget valgfriheden så meget som overhovedet muligt med hensyn til de serviceydelser, der gives til de ældre.

Jeg kan altså sige, at Venstre gerne vil være med til at drøfte, hvordan vi kan gøre det bedre for vore ældre. Som vi oplever på mange andre områder, er det vigtigt, at vi også har det frie valg på serviceområdet, så vi ser faktisk frem til nogle meget positive drøftelser, når vi får dette beslutningsforslag til behandling i udvalget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I SF synes vi, det er en god idé, at man gør sig nogle tanker om, hvilken målsætning man skal have på et område som f.eks. muligheden for at kunne få en plejehjemsplads. Vi har tidligere diskuteret ventelistegaranti for børnepassning, og det har været meget fremme – ikke mindst fra den nuværende sundhedsminister – at man skulle have en ventepladsgaranti for en hospitalsplads på ca. 3 måneder. Så vidt jeg husker, blev der fremsat forslag om det af den tidligere regering.

Men nu kan jeg forstå, at det er meget bekymrende, hvis man vil have den samme målsætning for de ældre i vores samfund, og det synes jeg ærlig talt er lidt beklageligt. Jeg synes, det er en god målsætning, og derfor kan vi også godt støtte beslutningsforslaget, selv om vi ikke er enige i hvert ord i bemærkningerne.

Når det er sagt, vil jeg godt sige, at vi i høj grad også trænger til en undersøgelse af, hvor mange plejehjem og plejehjemspladser der egentlig er blevet nedlagt de seneste år, og hvor mange ældreboliger der er blevet bygget i stedet for, ligesom jeg ærlig talt godt kunne tænke mig, at vi begyndte at bruge nogle andre ord på området her. Vi har hørt næsten hver eneste ordfører snakke om det kommunale selvstyre, og selvfølgelig skal det kommunale selvstyre da være så godt som overhovedet muligt. Men det må da være sådan, at mennesket må komme før det kommunale selvstyre, for ellers ved jeg da ikke, hvor vi er henne, og derfor er det da rimeligt nok at lave nogle målsætninger.

Jeg sad også og bed mærke i ordet servicearealer, og jeg er nogenlunde sikker på, at et eller andet sted er der en pensionist, som ligger i sit hjem og trænger til en plejehjemsplads, og som synes, at servicearealer lyder som noget, der er beregnet for personalet. Det kan da godt være, at det er det, og det skal også være i orden; men jeg synes, vi bruger nogle ord, som gør, at vi fjerner os fra det, sagen handler om.

Og tingene ser altså ikke så godt ud, som vi går og tror. For nylig var jeg ude for, at en herre ringede til mig. Han var lige blevet sendt hjem fra hospitalet og regnede med, at han kunne få noget hjemmehjælp, for i det kommende halve år måtte han ikke løfte noget, der var tungere end 2 l mælk. Det, han fik tilbudt, var 1½ times hjemmehjælp hver 14. dag, for